

de președintele
Dieter F. Uchtdorf
al doilea consilier în
Prima Președinție

Rezistați încă puțin

Una dintre lecțiile trainice ale perioadei din Kirtland este aceea că spiritele noastre au nevoie de hrană în mod constant. Trebuie să urmăm învățăturile Domnului în fiecare zi dacă vrem să rezistăm adversității cu care toți trebuie să ne confruntăm.

Vara trecută, soția mea și cu mine ne-am dus nepoții gemeni în Kirtland, Ohio. Pentru noi, a fost o ocazie specială și prețioasă de a petrece timpul cu ei înainte să plece în misiune.

În timpul vizitei noastre acolo, am învățat să înțelegem mai bine condițiile în care au trăit profetul Joseph Smith și sfinții din Kirtland. Acea perioadă a istoriei Bisericii este cunoscută drept una plină de încercări aspre, dar și de binecuvântări extraordinare.

În Kirtland, Domnul a oferit unele dintre cele mai remarcabile manifestări cerești și daruri spirituale de care a avut parte omenirea vreodată. Șaizeci și cinci de secțiuni din Doctrină și legăminte au fost primite în Kirtland și în împrejurimi – revelații care au adus o nouă lumină și cunoaștere asupra subiectelor precum a Doua Venire, grija față de cei nevoiași, planul salvării, autoritatea preoției, Cuvântul de înțelepciune, zeciuiala, templul și legea consacrării.¹

A fost o perioadă de creștere spirituală fără egal. Spiritul lui Dumnezeu ardea, într-adevăr, ca focul. Moise, Ilie și multe alte ființe cerești au apărut în această vreme, inclusiv Tatăl nostru Ceresc și Fiul Său, Salvatorul lumii, Isus Hristos.²

Una dintre numeroasele revelații pe care le-a primit Joseph în Kirtland a fost cea numită „frunza de măslin... culeasă din Arborele Paradisului, mesajul de pace al Domnului pentru noi” (introducere la D&L 88). Această revelație remarcabilă cuprinde invitația sublimă: „Apropiati-vă de Mine și am să Mă apropii de voi; căutați-Mă cu toată sânguința și Mă veți găsi” (D&L 88:63). Când sfinții din Kirtland se apropiau de Domnul, El se apropia, într-adevăr, de ei, revărsând binecuvântările Cerului asupra capetelor celor credincioși.

O revărsare spirituală

Poate că apogeul acestor manifestări spirituale a avut loc în timpul dedicării templului din Kirtland, la data de 27 martie 1836. Printre cei prezenți se afla și William Draper, în vârstă de 28 de ani, care a descris acea zi drept o „zi a Cincizecimii”. El a scris: „A avut loc o asemenea revărsare a Spiritului Domnului, încât cuvintele nu-mi sunt suficiente pentru a o descrie în întregime în scris sau pentru a o exprima verbal. Dar voi spune, aici, că Spiritul a fost revărsat și a venit ca un vânt puternic și rapid și a umplut încăperea, astfel încât mulți dintre cei prezenți au vorbit în limbi, au avut viziuni, au văzut

îngerii, au profetizat și au avut, în general, experiența unei bucurii cum nu mai avusese parte această generație”.³

Aceste manifestări spirituale nu s-au limitat doar la cei aflați înăuntrul templului, căci „oamenii din apropiere au venit alergând (auzind un sunet neobișnuit dinăuntru și văzând o lumină strălucitoare ca un stâlp de foc care stătea deasupra templului) și au fost uimiți de ceea ce se petrecea”.⁴

Lorenzo Snow (1814–1901), care a devenit, mai târziu, președinte al Bisericii, locuia în Kirtland în acea perioadă binecuvântată. El a remarcat: „Ne-am fi închipuit că, după primirea acestor manifestări minunate, nicio ispită nu ar fi putut să-i înfrângă pe sfinți”.⁵

Dar, desigur, experiențele spirituale mărețe nu ne scutesc de opoziție și de încercări. La doar câteva luni de la dedicarea templului, Statele Unite au fost afectate de o criză economică de amploare, iar efectele acesteia au fost resimțite profund în Kirtland. Băncile au dat faliment, lăsând multe persoane în situații financiare grele. Și, pentru a îngreuna și mai mult situația, mulți dintre sfinții care imigrau către Kirtland veneau cu foarte puține bunuri materiale, neștiind ce vor face sau cum vor supraviețui odată ce vor ajunge acolo.

La scurt timp, au apărut persecuțiile și s-au format gloate care luptau împotriva sfinților. Membrii Bisericii – chiar și unii dintre cei mai apropiați prieteni ai profetului, dintre care mulți fuseseră prezenți la dedicarea templului – au căzut în apostazie și l-au condamnat pe Joseph, spunând că este un profet decăzut.

În timp ce mă plimbam în apropierea templului din Kirtland cu soția și nepoții mei, am reflectat la cât de tragic era că unii oameni nu au putut rămâne credincioși, nici măcar după manifestările spirituale la care fuseseră martori. Cât de trist este că ei nu au putut îndura batjocura și critica necredincioșilor! Cât de trist este că, atunci când s-au confruntat cu încercări financiare sau alte greutăți, ei nu au putut să caute înlăuntrul lor și să găsească puterea de a rămâne credincioși! Cât de regretabil este că ei au pierdut, cumva, din vedere roadele spirituale miraculoase de la dedicarea templului!

Lecțiile

Ce putem învăța din această perioadă remarcabilă din istoria Bisericii?

Una dintre lecțiile trainice și mărețe ale perioadei din

Kirtland este aceea că spiritele noastre au nevoie de hrană în mod constant. După cum ne-a învățat președintele Harold B. Lee (1899–1973): „Mărturia nu este un lucru pe care îl ai astăzi și îl păstrezi mereu. Mărturia fie va crește continuu până la strălucirea cunoașterii sigure, fie va descrește până când nu va mai exista, în funcție de ceea ce facem în această privință. Vă spun că mărturia pe care o reînnoim zi de zi este lucrul care ne salvează din capcanele adversarului”.⁶ Trebuie să urmăm învățăturile Domnului în fiecare zi dacă vrem să rezistăm adversității cu care toți trebuie să ne confruntăm.

În unele feluri, lumea din zilele noastre este asemănătoare cu comunitatea din Kirtland din anii 1830. Și noi trecem prin vremuri de încercări financiare. Există persoane care persecută și iau în derâdere Biserica și pe membrii acesteia. Încercările personale și colective pot părea, uneori, copleșitoare.

Atunci avem nevoie, mai mult ca oricând, să ne apropiem de Domnul. Pe măsură ce facem aceasta, vom ajunge să știm ce înseamnă ca Domnul să Se apropie de noi. Pe măsură ce Îl căutăm întotdeauna cu sârguință, Îl vom găsi, cu siguranță. Vom vedea limpede că Domnul nu Își părăsește Biserica sau pe sfinții Săi credincioși. Ni se vor deschide ochii și Îl vom vedea cum deschide ferestrele cerurilor și va revărsa mai din plin lumina Lui asupra noastră. Vom găsi tăria spirituală de a rezista chiar și prin cele mai grele încercări.

Deși unii dintre sfinții din Kirtland au uitat experiențele spirituale pe care le-au avut, majoritatea nu a făcut acest lucru. Majoritatea, inclusiv William Draper, a ținut strâns de cunoașterea spirituală pe care le-o oferise Dumnezeu și a continuat să-l urmeze pe profet. Pe parcurs, ei au mai avut parte de încercări grele, dar și de o creștere spirituală plăcută până când, în cele din urmă, cei care au îndurat până la sfârșit au fost „primiți... într-o stare de fericire fără de sfârșit” (Mosia 2:41).

Puteți rezista

Dacă sunteți, vreodată, ispitiți să fiți descurajați sau să vă pierdeți credința, amintiți-vă de acei sfinți credincioși care au rămas fideli în Kirtland. Rezistați încă puțin. Puteți să reușiți! Faceți parte dintr-o generație deosebită. Ați fost pregătiți și păstrați să trăiți în această perioadă importantă din existența

frumoasei noastre planete, Pământul. Sunteți de obârșie cerească și aveți, așadar, toate talentele necesare pentru a vă transforma viața într-o poveste eternă de succes.

Domnul v-a binecuvântat cu o mărturie despre adevăr. Ați simțit influența Sa și ați fost martori la puterea Sa. Iar, dacă dumneavoastră continuați să-L căutați, El va continua să vă ofere experiențe sacre. Având aceste daruri spirituale și altele, veți putea nu numai să vă schimbați în bine propria viață, ci și să vă binecuvântați căminele, episcopiile sau ramurile, comunitățile, orașele, statele și națiunile prin bunătatea dumneavoastră.

Uneori, acest lucru poate părea greu de observat, dar rezistați încă puțin, căci „lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc” (1 Corinteni 2:9; vezi, de asemenea D&L 76:10; 133:45).

Depun mărturie despre adevărul Evangheliei restaurate a lui Isus Hristos și despre adevărul acestei Biserici, Biserica Sa. Mărturisesc din toată inima și cu tot sufletul că Dumnezeu trăiește, că Isus Hristos este Fiul Său și că este conducătorul acestei Biserici mărețe. Avem, din nou, un profet pe pământ, însuși președintele Thomas S. Monson.

Fie ca noi să ne amintim întotdeauna de lecția despre Kirtland și să rezistăm încă puțin – chiar și atunci când lucrurile par sumbre. Cunoașteți și amintiți-vă de aceasta: Domnul vă iubește. El Își amintește de dumneavoastră. Și El Își va aminti întotdeauna de cei care „vor îndura în credință până la sfârșit” (D&L 20:25).

NOTE

1. Vezi, de exemplu, secțiunile 45, 56, 76, 84, 89, 97 și 104.
2. Vezi D&L 76:23; 110:2–4, 11–13.
3. William Draper, „A Biographical Sketch of the Life and Travels and Birth and Parentage of William Draper” (1881), manuscris, Biblioteca de istorie a Bisericii, p. 2; scrierea și majusculele standardizate.
4. *History of the Church*, 2:428.
5. Lorenzo Snow, „Discourse”, *Deseret Weekly News*, 8 iunie 1889, p. 26.
6. *Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* (2000), p. 43.

IDEI DE PREDARE DIN ACEST MESAJ

După ce ați studiat cu pioșenie acest mesaj, luați în considerare nevoile celor cărora le predați și alegeți punctele sau pasajele din acest mesaj care simțiți că le vor fi cel mai de folos. Duhul Sfânt vă poate ajuta să vă pregătiți și să predați acest mesaj (vezi D&L 42:14; 43:15–16). Pe lângă împărtășirea propriei dumneavoastră mărturii, ați putea simți îndemnul de a-i întreba pe cei cărora le predați să își împărtășească experiențele sau mărturiile, dacă doresc. (Pentru alte idei de predare, vezi *Predarea, nu este chemare mai mare*).

PENTRU TINERI

Întăriți-vă mărturia

Faceți acest test de autoevaluare pentru a vă ajuta să vă gândiți cât de bine vă întăriți mărturia:

- Doresc eu să cred?
- Postesc și mă rog pentru o mărturie mai puternică?
- Citesc scripturile și reflectez asupra lor în fiecare zi?
- Încerc să țin poruncile în fiecare zi?
- Încerc să urmez îndemnul Duhului Sfânt?
- Depun eu mărturie când sunt îndemnat să fac astfel?

PENTRU COPII

Să ne apropiem de Domnul

În Kirtland, Ohio, profetul Joseph Smith a primit o revelație. Domnul i-a spus: „Apropiați-vă de Mine și am să Mă apropii de voi; căutați-Mă cu toată sânguința și Mă veți găsi” (D&L 88:63). Un mod în care ne putem apropia de Domnul este să-l urmăm pe profetul Său.

Desenați lucrurile pe care ne-a rugat președintele Thomas S. Monson să le facem:

Rugați-vă.

Fiți buni.

Depuneți eforturi pentru a învăța.

Ajutați-i pe alții.

Împărtășiți-vă mărturia.

Citiți scripturile.

Să ajungem să ne bizuim pe forțele proprii

Predați scripturile și citatele sau, după caz, un alt principiu care să le binecuvânteze pe surorile pe care le vizitați. Depuneți mărturie despre doctrină. Invitați-le pe surorile pe care le vizitați să-și împărtășească sentimentele și ceea ce au învățat.

Ce este biziuirea pe forțele proprii?

„Biziuirea pe forțele proprii înseamnă să folosim toate binecuvântările pe care ni le dă Tatăl Ceresc pentru a ne îngriji de noi înșine și de familiile noastre și pentru a găsi soluții la propriile noastre probleme”. Fiecare dintre noi are responsabilitatea de a încerca să evite problemele înainte ca acestea să aibă loc și de a învăța să depășească încercările, atunci când acestea apar ...

„Cum ajungem să ne bizuim pe forțele proprii? Ne bizuim mai mult pe forțele proprii prin obținerea de cunoaștere, educație și instruire suficiente; prin administrarea înțeleaptă a banilor și a resurselor, prin a fi puternice din punct de vedere spiritual, prin a ne pregăti pentru situații de urgență și eventuale probleme și prin a avea sănătate fizică și bunăstare socială și emoțională”.¹

Julie B. Beck, președinta generală a Societății de Alinare.

O responsabilitate în Evanghelie

„Pe măsură ce trăim în mod chibzuit și ne sporim darurile și talentele, ajungem să ne bizuim mai mult pe forțele proprii. Biziuirea pe forțele proprii înseamnă să ne asumăm răspunderea pentru bunăstarea noastră spirituală și temporală și a acelor pe care Tatăl Ceresc i-a încredințat în grija noastră. Doar atunci când ne bizuim pe forțele noastre proprii putem urma mai bine exemplul Salvatorului de a sluji și a-i binecuvânta pe alții.

Este important să înțelegem că biziuirea pe forțele proprii reprezintă o cale de a atinge un țel. Țelul nostru suprem este acela de a deveni precum Salvatorul, iar acel țel este întărit de slujirea noastră altruistă față de alții. Capacitatea noastră de a sluji crește sau scade în funcție de nivelul nostru de independență”.²

Vârșnicul Robert D. Hales, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli.

„Biziuirea pe forțele proprii este un rezultat al muncii noastre și susține toate celelalte procedee de bunăstare. Este atât un element esențial al bunăstării noastre spirituale, cât și temporale. Cu privire la acest principiu, președintele Marion G. Romney [1897–1988] a spus: «Să muncim

IDEI PENTRU ÎNVĂȚĂTOARELE VIZITATOARE

Ca învățătoare vizitatoare, puteți căuta inspirație personală pentru a ști cum să răspundeți mai bine nevoilor celor care v-au fost desemnate să vegheați asupra lor. Apoi, concentrați-vă eforturile asupra întăririi credinței și familiei fiecărei surori în parte.

Pregătirea personală

Genesa 3:19

Matei 6:33

D&L 82:18–19; 109:8

Pentru mai multe informații, accesați www.providentliving.org; *All Is Safely Gathered In: Family Finances* (articolul nr. 04007); și *All Is Safely Gathered In: Family Home Storage* (articolul nr. 04008).

pentru lucrurile de care avem nevoie. Să ne bizuim pe forțele proprii și să fim independenți. Salvarea nu poate fi obținută prin niciun alt principiu. Salvarea este o responsabilitate individuală și trebuie să ne ducem la bun sfârșit propria salvare, în lucrurile lumești și în cele spirituale. [...]

Președintele Spencer W. Kimball [1895–1985] a predat, cu privire la

bizuirea pe forțele proprii: «Responsabilitatea pentru bunăstarea socială, emoțională, spirituală, fizică sau economică a fiecărei persoane depinde, în primul rând, de însăși cea persoană, în al doilea rând, de familia sa, iar în al treilea rând, de Biserică,

dacă este un membru credincios al acesteia.»³

Președintele Thomas S. Monson.

NOTE

1. „The Welfare Responsibilities of the Relief Society President”, *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (2009), p. 4–5.
2. „A Gospel Vision of Welfare: Faith in

Action”, *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (2009), p. 1–2.

3. „Guiding Principles of Personal and Family Welfare”, *Liahona*, februarie 1987, p. 3.

© 2009 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărit în Germania. Aprobarea versiunii în limba engleză: 6/09. Aprobarea traducerii: 6/09. Titlul original *Visiting Teaching Message, January 2010*. Romanian. 09361 171